

ЗАСТОСУВАННЯ ФІЗИЧНОЇ СИЛИ, СПЕЦЗАСОБІВ ТА ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В ІНКАСАЦІЇ ЯК ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ ІНКАСАТОРІВ (ПРИВАТНОЇ ТА ДЕРЖАВНОЇ ОХОРОНИ)

USE OF PHYSICAL FORCE, SPECIAL MEANS AND FIREARMS IN COLLECTION AS ORGANISATIONAL AND LEGAL MEASURES TO ENSURE THE SAFETY OF COLLECTION AGENTS (PRIVATE AND STATE SECURITY)

Журавель О.А., д.філос. в гал. права, майст. спорту з рукопашного бою,
старший викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки
Дніпровський державний університет внутрішніх справ

У статті досліджуються питання правового регулювання та практичного застосування фізичної сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї в діяльності інкасаторів як представників приватних охоронних структур і державних органів охорони. Актуальність теми обумовлена зростанням ризиків збройних нападів, спроб пограбувань та диверсійно-розвідувальної діяльності проти інкасаторських груп у сучасних умовах воєнного стану та високого рівня криміногенної небезпеки. У роботі наголошується, що інкасація є специфічною сферою охоронної діяльності, яка потребує поєднання організаційно-правових механізмів, технічного забезпечення та належної професійної підготовки персоналу. Особливу увагу приділено аналізу законодавчої бази України, зокрема Закону «Про Національну поліцію», Закону «Про охорону діяльності», Кримінального та Кримінального процесуального кодексів, а також підзаконних актів, що регламентують порядок застосування сили, спецзасобів та зброї інкасаторами. У статті розглянуто правові межі застосування вогнепальної зброї як крайнього заходу для запобігання злочинним посяганням, а також питання правової відповідальності за перевищення повноважень. Проаналізовано сучасні виклики, серед яких: організовані збройні напади, фізичні загрози, витік службової інформації, недостатня підготовка персоналу. Запропоновано комплекс заходів щодо удосконалення практики охорони інкасаційних операцій: впровадження сучасних тактичних методик підготовки інкасаторів, систем дистанційного контролю та сповіщення, стандартизації порядку взаємодії приватних охоронних структур з Національною поліцією. В статті доведено, що правове та практичне забезпечення безпеки інкасаторів є важливим елементом фінансової стабільності держави та довіри до банківсько-економічної системи. Оптимальне поєднання нормативної бази, сучасних технологій і професійної підготовки персоналу є запорукою ефективного захисту інкасаційних операцій від злочинних посягань.

Ключові слова: заходи запобігання злочинам, банківські установи, інкасатори, правове регулювання, розбій, користь, кримінологічна характеристика, причини, умови, взаємодія, спеціальна фізична підготовка, Національна поліція України.

The article examines issues of legal regulation and practical application of physical force, special means and firearms in the activities of cash collectors as representatives of private security structures and state security agencies. The relevance of the topic is due to the growing risks of armed attacks, attempted robberies and sabotage and reconnaissance activities against cash collectors in the current conditions of martial law and high levels of crime. The paper emphasises that cash collection is a specific area of security activity that requires a combination of organisational and legal mechanisms, technical support and appropriate professional training of personnel. Particular attention is paid to the analysis of the legislative framework of Ukraine, in particular the Law 'On the National Police', the Law 'On Security Activities', the Criminal and Criminal Procedure Codes, as well as subordinate acts regulating the use of force, special means and weapons by cash collectors. The article examines the legal limits of the use of firearms as a last resort to prevent criminal attacks, as well as the issue of legal liability for exceeding authority. Current challenges are analysed, including organised armed attacks, physical threats, leaks of official information and insufficient staff training. A set of measures is proposed to improve the practice of protecting cash collection operations: the introduction of modern tactical methods of training cash collectors, remote control and notification systems, and standardisation of the procedure for interaction between private security structures and the National Police. The article proves that the legal and practical security of cash collectors is an important element of the financial stability of the state and trust in the banking and economic system. The optimal combination of the regulatory framework, modern technologies and professional training of personnel is the key to effective protection of cash collection operations from criminal attacks.

Key words: crime prevention measures, banking institutions, cash collectors, legal regulation, robbery, benefit, criminological characteristics, causes, conditions, interaction, special physical training, National Police of Ukraine.

Вступ. У сучасних умовах підвищеної криміногенної активності та зростання рівня організованої злочинності, питання безпеки перевезення грошових коштів та цінностей набуває особливої актуальності. Інкасаційні операції традиційно належать до найбільш ризикованих видів діяльності, оскільки інкасатори стають потенційними об'єктами збройних нападів, пограбувань та інших протиправних посягань. Забезпечення безпеки інкасаторів передбачає комплекс заходів організаційного, технічного та правового характеру, серед яких особливе місце займає питання застосування фізичної сили, спецзасобів та вогнепальної зброї. Правове регулювання та практичне застосування заходів фізичного впливу є важливим елементом забезпечення особистої безпеки інкасаторів, охорони грошових коштів та недопущення протиправних дій. Водночас застосування фізичної сили в інкасаційній діяльності потребує суворого дотримання норм законодавства, зокрема Конституції України, Закону України «Про Національну поліцію», Закону України «Про охорону

решує діяльність», а також внутрішніх інструкцій та положень банківських установ. Таким чином, дослідження організаційно-правових засад застосування фізичної сили, спецзасобів та вогнепальної зброї в інкасаційній діяльності дозволяє поєднати питання правової регламентації, тактичної підготовки та практичного захисту інкасаторів від збройних нападів. Це формує новий безпековий вектор, що потребує наукового осмислення та впровадження сучасних методів у діяльність правоохоронних та охоронних структур.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У розвинених країнах світу протидії злочинності приділяється достатньо велика увага. Відзначається активна участь розвинених країн у міжнародному співробітництві, розробці національних та регіональних програм запобігання злочинам. Досвід країн Східної та Західної Європи демонструє позитивні напрацювання в цьому напрямку. Особлива увага приділяється питанням запобігання і протидії злочинності у сфері нападів на банківські установи та інка-

саторів, це обумовлено великою кількістю злочинів такого роду. Наприклад, у Великій Британії, Бельгії, Голландії щороку відбуваються тисячі нападів на вантажівки, що перевозять гроші.

Питання кримінально-правової та кримінологічної характеристики розбійних нападів досліджували такі вчені, як: М. І. Бажанов, О. М. Бандурка, В. В. Голіна, І. М. Даньшин, Л. М. Давиденко, А. П. Закалюк, А. Ф. Зелінський, М. Й. Кор жанський, Л. М. Кривоченко, П. С. Матишевський, Ю. В. Нікітін, М. І. Панов, С. В. Трофимов, В. П. Смелянов тощо. Однак, як показує аналіз законодавства і відповідних внутрішньодержавних вимог щодо протидії злочинам, які вчиняються у сфері інкасації та перевезення цінностей, важливою вимогою формування належного правового регулювання питань безпеки банків є зокрема вдосконалення правової бази з питань інкасації, навчальної підготовки інкасаторів та розробки сучасних методів забезпечення їхньої безпеки, тому тема потребує додаткового дослідження [10].

Метою статті є аналіз правових засад та практичних аспектів застосування фізичної сили інкасаторами під час виконання службових обов'язків, а також визначення організаційно-правових напрямів підвищення безпеки інкасаційної діяльності в умовах зростання ризиків збройних нападів.

Виклад основного матеріалу. В Україні правове регулювання діяльності інкасаторів, у тому числі застосування ними фізичної сили, спецзасобів та вогнепальної зброї здійснюється через низку нормативно-правових актів, що визначають їхній статус, права та обов'язки, а також порядок забезпечення безпеки при перевезенні грошових коштів та цінностей. Так, Конституція України (ст. 27) гарантує право кожного на життя, власність та її захист, а також передбачає можливість законної оборони від протиправних посягань; ці положення поширюються і на працівників інкасації, які у разі загрози мають право захищати своє життя, життя колег та майно, що охороняється. Закон України «Про охоронну діяльність» визначає правовий статус охоронників та інкасаторів як працівників суб'єктів охоронної діяльності; передбачає право працівників охорони застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та службову вогнепальну зброю у випадках: відбиття нападу на себе чи об'єкти, що охороняються; затримання правопорушника до прибуття поліції; у разі крайньої необхідності для запобігання шкоди життю і здоров'ю [4]. Кримінальний кодекс України (ст. 36–39) регулює питання необхідної оборони та крайньої необхідності; дії інкасаторів при відбитті нападу на грошові кошти чи цінності, якщо вони відповідають вимогам необхідної оборони, не визнаються злочином. Закон України «Про Національний банк України» та нормативні акти НБУ встановлюють порядок перевезення готівки та цінностей, вимоги до екіпірування інкасаторів, транспортних засобів, а також правила застосування ними заходів безпеки, зокрема, передбачено, що інкасатори повинні бути забезпечені засобами індивідуального захисту та мають право на використання спецзасобів при виконанні службових обов'язків.

Закон України «Про Національну поліцію» (ст. 45–46) хоча безпосередньо не стосується інкасаторів, однак визначає стандарти правомірного застосування фізичної сили та спеціальних засобів, які є орієнтиром і для приватних охоронних структур, що здійснюють інкасацію.

До прикладу, проаналізуємо матеріали деяких кримінальних справ щодо злочинності у сфері нападів на банківські установи та інкасаторів. Наприклад, ухвала Запорізького апеляційного суду від 22.12.2018 р. у справі № 317/4373/14-к, провадження № 11-кп/807/224/18. Так, згідно з обставинами матеріалів справи, приблизно у листопаді 2010 року, дві особи вирішили заволодіти чужим майном і обрали об'єктом злочину грошові кошти в осо-

бливо великих розмірах, що перевозяться інкасаторами територіального відділення № 10007/0224 І Відкритого акціонерного товариства «Ощадбанк». У результаті особи вступили між собою у злочинну змову, спрямовану на здійснення нападу з метою заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах, із застосуванням насильства, небезпечного для життя і здоров'я осіб, що зазнали напад. Розуміючи, що самостійно отримати інформацію про час перевезення і суму грошових коштів вони не зможуть, домовилися із керуючою на той час зазначеним територіальним відділенням, запропонували сприяти у вчиненні даного злочину, а як винагороду отримати третю частину з викраденої суми, на що остання погодилася. Зловмисники достовірно знали, що інкасатори одягнуті в броньжилети, озброєні вогнепальною зброєю і при виконанні покладених на них обов'язків з охорони повіреного їм майна можуть і, у разі потреби, зобов'язані її застосувати, тому для подолання їх опору необхідно буде застосувати насильство, небезпечне для життя і здоров'я. Розробляючи тактику нападу на інкасаторів і спосіб подолання їх опору для заволодіння грошовими коштами, що перевозяться, особи вирішили виготовити саморобний радіокерований вибуховий пристрій, що приводиться в дію за допомогою натиснення на кнопку брелока автомобільної сигналізації і, за сприянням керуючої встановили його в салон службового інкасаторського автомобіля, з метою заволодіння грошовими коштами в сумі 3500091,00 гривень, поєднаного з насильством, небезпечним для життя і здоров'я осіб, які зазнали нападу, з проникненням у спеціалізований інкасаторський автомобіль, який знаходився під охороною озброєних інкасаторів і під час перевезення грошових коштів використовувався як тимчасове сховище, з заподіянням тяжких тілесних ушкоджень трьом інкасаторам.

Ухвала: особу визнати винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених п. п. 9, 12 ч. 2 ст. 115 КК України до 14 років позбавлення волі; за ч. 3 ст. 289 КК України до 8 років позбавлення волі з конфіскацією всього належного йому майна [11].

Наприклад, ухвала Броварського міськрайонного суду Київської області від 26.03.2025 р. у справі № 361/698/18, провадження № 1-кп/361/68/24. Так, згідно з обставинами матеріалів справи, влітку 2015 року особа, перебуваючи на посаді водія-інкасатора-охоронця ПАТ КБ «ПриватБанк», володів інформацією, що працівниками цієї банківської установи на інкасаторських автомобілях періодично перевозяться значна сума грошей. Вказану інформацію він повідомив нестановленій особі. Після цього нестановлена особа та особа вступили в злочинну змову, направлену на здійснення розбійного нападу на інкасаторський автомобіль ПАТ КБ «ПриватБанк» з метою заволодіння грошовими коштами цієї банківської установи. З цією метою нестановлена особа в подальшому заготовила нестановлений органом досудового розслідування пістолет ТТ. 22 жовтня 2015 року особа дізнався, що наступного дня інкасаторською бригадою ПАТ КБ «ПриватБанк» у складі трьох осіб буде здійснюватися рейс з метою перевезення великої суми грошей з м. Києва до м. Чернігова. Так, 23 жовтня 2015 року приблизно о 08 год. 45 хв. особа, діючи відповідно до злочинного плану, сів в інкасаторський автомобіль «Volkswagen Transporter 5», який належить ПАТ КБ «ПриватБанк» та в якому знаходились три особи. На цьому автомобілі особа з інкасаторською бригадою у зазначеному складі поїхав у напрямку м. Києва. 23 жовтня 2015 року нестановлена особа за попередньою змовою, дочекалася поки інкасаторський автомобіль «Volkswagen Transporter 5», зупинився і один із працівників складу інкасаторської бригади ПАТ КБ «ПриватБанк» відчинив бокові двері автомобіля. Безпосередньо після цього нестановлена особа з метою умисного вбивства із заздалегідь заготовленого пістолета ТТ здійснив

один постріл в область шиї інкасатору, чим спричинив йому тяжкі тілесні ушкодження. Від отриманих тілесних ушкоджень потерпілий помер на місці. Того ж дня, а саме 23 жовтня 2015 року, невстановлена особа та особа, заволоділи грошовими коштами ПАТ КБ «ПриватБанк» на загальну суму 14 598 268,53 гривень, які знаходились в інкасаторському автомобілі та в подальшому розпорядилися зазначеними грошовими коштами на власний розсуд.

Ухвала: особу визнати винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 187 КК України, та призначити йому покарання у виді позбавлення волі строком на 15 (п'ятнадцять) років із конфіскацією майна [12].

Наприклад, ухвала Приморського районного суду м. Одеси від 22 грудня 2023 р. у справі № 522/4976/19, провадження № 1-кп/522/627/23. Так, згідно з обставинами матеріалів справи, приблизно у вересні 2018 року, троє осіб та п'ятеро невстановлених слідством осіб вступили в попередню злочинну змову, спрямовану на заволодіння чужим майном насильницьким шляхом, при цьому об'єктом злочинного нападу вони визначили – інкасаторський автомобіль «Охоронної фірми «МОЛЮТ», який займається перевезенням грошей і валютних цінностей ТОВ «Фінод». Так, четверо невстановлених слідством осіб, о 19 год. 53 хвилини 28.09.2018, дочекавшись коли інкасаторський автомобіль під'їде до приміщення фірми та інкасатор вийде із автомобіля з сумкою, в якій знаходяться грошові кошти і піде в бік зазначеної будівлі, вийшли із автомобіля «Lexus RX 300» та за допомогою вогнепальної зброї здійснили постріли в бік двох інкасаторів. В цей же час, третій інкасатор, намагаючись дійти до входу у будівлю, отримав вогнепальне поранення від невстановленої слідством особи в область стегна, від чого впав на землю, в результаті чого отримав тяжкі тілесні ушкодження. Одна з невстановлених слідством осіб підбігла до нього та забрала сумку із грошовими коштами, які знаходились поряд з пораненим спричинивши потерпілій матеріальну шкоду на загальну суму 3 338 000 грн.

Ухвала: особу визнати винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 187 та призначити покарання: у виді 10 (десять) років позбавлення волі із конфіскацією особистого майна [13].

Проаналізувавши матеріали вищезазначених кримінальних справ щодо злочинності у сфері нападів на банківські установи та інкасаторів, нами була виділена загальна проблема в трьох досліджених ситуаціях: злочини здійснені з метою незаконного збагачення за рахунок чужого майна в особливо великих розмірах, вчинені організованою групою із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень інкасаторам.

Алгоритм дій інкасаторів щодо вищевказаних ситуацій:

Збереження життя – дотримання протоколу (інструкцій): оцінка ситуації + захист інкасаторського автомобіля та коштів: заблокувати двері + активувати системи сповіщення – самооборона: відповідно до вимог, визначених в абзаці третьому пункту 29 розділу IV Інструкції з організації інкасації коштів та перевезення валютних цінностей банків в Україні: Бригада інкасації має складатися не менш як із трьох озброєних працівників (двох інкасаторів та інкасатора-водія) у разі наявності вогнепальної зброї або не менш як із двох працівників підрозділу інкасації (інкасатора та інкасатора-водія) у супроводі двох озброєних вогнепальною зброєю охоронників [6]; використання зброї та спецзасобів дозволено у разі реальної загрози життю або здоров'ю (стаття 36 КК України) [7].

Інкасаційні операції (перевезення грошових коштів, цінностей, інкасаторські виїзди до банкоматів/клієнтів) за своєю природою представляють підвищений ризик злочинних посягань через: високу матеріальну цінність вантажу (готівка, коштовності, документи); передбачуваність маршруту та часу операцій (розклад заправок сум, графік

обслуговування банкоматів); обмеженість екіпажу, зазвичай невелика команда інкасаторів (2–4 особи), що спрощує злочинцям планування нападу; наявність технічних каналів (зв'язок, GPS), які можуть бути використані проти інкасаторів (перехоплення, відключення обладнання, втручання в комунікації).

Основні типи загроз і механізми реалізації, які можуть бути використані проти інкасаторів: 1) збройні напади (розбійні напади) – присвоєння коштів, майна; інколи, тиск на свідків/працівників; засідки на маршруті/біля банкомату, блокування автотранспорту (перехоплення), підпал авто, озброєні напади в момент вивантаження коштів, застосування вогнепальної зброї або вибухівки, використання кількох груп (підривна бригада/група захоплення); високий рівень насильства, ризики для життя інкасаторів і сторонніх осіб; часто застосовуються «відволікаючі» заходи (аварія, фальш-дані про збій), проводиться розвідка маршруту заздалегідь. 2) плановані комбінації «кримінального» втручання – створити умови для нападу (відключити GPS/зв'язок; змінити дані про місцезнаходження; дистанційно відкрити банкомат тощо); компрометація телематичних систем автомобіля інкасації, злам корпоративних каналів зв'язку, використання підроблених SMS/оповіщень для відводу екіпажу. 3) внутрішня загроза/співучасть (колаборація персоналу або третіх осіб) – спрощення виконання злочину (інформація про маршрути, схеми завантаження/розвантаження, PINи); витік інформації, підготовка «місця зустрічі», підтасування документів, крадіжка ключів. 4) використання засобів залякування/псевдо-повідомлень про замінування відділення, підроблених документів, «фальшивих» клієнтів тощо. 5) випадки застосування тяжких засобів (вогнепальна або вибухова техніка) щоби пробити броню авто або знищити відеофіксацію.

Рекомендації щодо оперативних та організаційно-правових заходів запобігання: змінювати маршрути й час операцій, використовувати альтернативні під'їзди; застосовувати «маршрутні варіації» (неповторювані схеми); екіпаж – мінімальна кількість, але з оптимальною компетенцією; обов'язкове тренування з тактики виживання, взаємодії при нападі, першої медичної допомоги; чіткі інструкції (не ризикувати життям заради вантажу; активація «тихого тривожного» сигналу); взаємодія з поліцією: попереднє узгодження маршрутів у кризових регіонах, швидкий канал зв'язку з реагуванням поліції; контроль доступу: ретельний скринінг співробітників інкасаційних підрозділів, періодичні перевірки; ротація персоналу; броньовані автомобілі з автономними системами зв'язку та відомості GPS, дублікація каналів зв'язку (мобільний, супутниковий зв'язок, якщо можливо); пломби та контейнери під контролем (сигналізація на розгерметизацію); датчики відкриття і «чорні ящики» для реєстрації маршруту; система дистанційного блокування; система прихованих тривог (тихі кнопки, передача координат на центральний пульти); відеофіксація в салоні та навколишньому просторі інкасаторського авто та резервне збереження на автономному накопичувачі; спеціальна фізична та вогнева підготовка інкасаторів із відпрацюванням алгоритмів дій у разі нападу (контроль натовпу, відбиття атаків, прикриття колег); використання спеціальних засобів (газові балончики, електрошокери, гумові кийки, бронежилети, щити) як інструментів стримування до моменту застосування вогнепальної зброї; чітке дотримання принципу пропорційності: застосування фізичної сили та спецзасобів у першу чергу, а вогнепальної зброї, як крайнього заходу для запобігання загрозі життю чи тяжким наслідкам; захист каналів зв'язку та корпоративних систем від компрометації (шифрування, автентифікація, контроль доступів); моніторинг витоків інформації про маршрути/графіки; контроль доступу до баз даних маршруту.

Типові помилки інкасаторських компаній (які сприяють нападам): передбачуваність маршрутів і графіків

(щільні, незмінні графіки); недостатня обороноздатність автомобілів (відсутність броні чи захисних рішень); недостатній контроль персоналу (фактично, можливість внутрішньої колаборації); слабка інформаційна безпека (несанкціонований доступ до даних); непередбаченість екіпажів до критичних ситуацій (відсутність тренувань, алгоритмів).

Механізм дій у разі нападу (коротка покрокова інструкція для екіпажу):

1. Насамперед, збереження життя бригади інкасаторів та оточуючих, не наражатися на смертельну небезпеку заради вантажу.

2. Якнайшвидша активація сповіщення (передача координат, стану).

3. Схема безпечного виходу з інкасаторського автомобіля при можливості або блокування дверей (залежно від внутрішніх інструкцій).

4. Після інциденту, фіксація подій (відео, фото), повідомлення в поліцію, збереження доказів (одяг, документи), інформування центрального пункту банку (юридичної особи) тощо.

Висновки. Таким чином, в результаті дослідження нами доведено, що протидія злочинності у сфері нападів

на банківські установи та інкасаторів – це спосіб забезпечення безпеки здоров'я і життя людини, цінностей, оскільки, поряд із захистом від злочинних посягань, воно стримує нестійких осіб від вчинення нападів на банківські установи та інкасаторів. Внутрішня складова безпеки у сфері протидії злочинності нерозривно пов'язана з національною безпекою і таким чином органічно спрямована на стабілізацію стану в самій державі. Надзвичайно важливим є питання адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, використання кращих банківських практик та створення законодавчих засад стимулювання зацікавленості банківських установ у здійсненні витрат, які пов'язані з питаннями безпеки банківських операцій. Застосування фізичної сили, спецзасобів та вогнепальної зброї інкасаторами в Україні правомірне лише у випадках, прямо передбачених законом: для захисту життя, здоров'я та майна, відбиття протиправних посягань, затримання злочинців до прибуття поліції. Такі дії мають відповідати принципам законності, необхідності та пропорційності. У сучасних умовах зростання ризиків збройних нападів важливим є посилення як правового регулювання, так і практичної підготовки інкасаторів до застосування сили відповідно до законодавства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Басараб Н. В. Кримінологічна характеристика та запобігання розбоям підрозділами Національної поліції України. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії. Київ. 2024. 209 с. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/d154d6bd-3438-4b4d-98f9-79a3e24f1b57/content> (дата звернення 23.09.2025).
2. Закон України «Про Національну поліцію». Редакція від 16.08.2024, підстава – 3528-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 23.09.2025).
3. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність». Редакція від 09.08.2024, підстава – 3887-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (дата звернення: 23.09.2025).
4. Закон України «Про охоронну діяльність». Редакція від 15.06.2022, підстава – 1882-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4616-17#Text> (дата звернення: 23.09.2025).
5. Закон України «Про банки і банківську діяльність». Редакція від 30.07.2025, підстава – 4466-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14#n3> (дата звернення 23.09.2025).
6. Інструкція з організації інкасації коштів та перевезення валютних цінностей банків в Україні. Редакція від 01.06.2025, підстава – v0042500-25. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0029500-17#Text> (дата звернення 23.09.2025).
7. Кримінальний кодекс України. Документ 2341-III, чинний, поточна редакція – Редакція від 17.07.2025, підстава – 4496-IX, 4499-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 23.09.2025).
8. Сказко Ю. А. Запобігання розбійним нападам на банківські установи та інкасаторів в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. 12.00.08. Київ. 2018. 20 с.
9. Сказко Ю. А. Загальнонаціональне запобігання розбійним нападам на банківські установи та інкасаторів. URL: <https://salo.li/a698AE1> (дата звернення 23.09.2025).
10. Сказко Ю. А. Протидія злочинності у сфері нападів на банківські установи та інкасаторів: зарубіжний досвід та імплементація його в Україні. *Юридична наука* № 6. 2014 URL: <https://share.google/images/6BNniUs7enY2DwrAH> (дата звернення 23.09.2025).
11. Ухвала Запорізького апеляційного суду від 22.12.2018р. у справі № 317/4373/14-к, провадження №11-кп/807/224/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/79049238> (дата звернення 23.09.2025).
12. Ухвала Броварського міськрайонного суду Київської області від 26.03.2025 р. у справі № 361/698/18, провадження № 1-кп/361/68/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126121799> (дата звернення 23.09.2025).
13. Ухвала Приморського районного суду м. Одеси від 22 грудня 2023р. у справі №522/4976/19, провадження № 1-кп/522/627/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/115898577> (дата звернення 23.09.2025).

Дата першого надходження рукопису до видання: 15.09.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 20.10.2025

Дата публікації: 29.10.2025